

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2789

гр. София, 11.06.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 11.06.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **2619** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

С решение по делото № 2319/07.04.2014г. съдът е присъдил на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер общо на 560 лв., които да му бъдат заплатени от Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури.

С молба от 07.05.2014г. жалбоподателят е поискал изменение на решението в частта за разноските, като му се присъдят допълнително разноски в размер на 425 лв. за адвокатско възнаграждение. Твърди, че разноските в размер на 425 лв. са заплатени на 07.05.2013г., също както и платените разноски в размер на 400 лв. на 08.03.2013г., но поради това, че в бланката на договорите за правна помощ и съдействие не е предвидено място за вписване на частично плащане на разноски в брой е отразил платените допълнително 425 лв. на редо "по сметка". Волята на страните по договора за правна помощ и съдействие № 9(060097 от 08.03.2013г. е да се изплати договореното адвокатско възнаграждение на два пъти, като при завеждане на делото са внесени 400 лв. в брой и към датата на насрочване на делото остатъкът от 425 лв. също изплатени в брой.

Препис от искането е връчен на ответника, който в дадения му съгласно чл.248, ал.2 от ГПК срок оспорва молбата за изменение като неоснователна. Липсвали доказателства жалбоподателя да е заплатил адвокатския хонорар в пълен размер.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на наличните по делото данни приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата с правно основание чл. 248, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 144 АПК е подадена от надлежна страна – жалбоподателя по адм. дело № 2619/2013г. по описа на АССГ, 6-ти състав и в срока за обжалване на решението, чието изменение се иска, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

С решение № 2319/07.04.2014г. адм.дело № 2619/2013г. по описа на АССГ, 6-ти състав предвид изхода на спора е присъдил на жалбоподателя направени и доказани разноски по делото в размер общо на 560 лв., от които 400 лв. адвокатски хонорар и 160 лв. депозит за вещо лице. Адвокатският хонорар е присъден в този размер, защото съдът е приел, че съгласно отбелязването в договора за правна помощ договореното възнаграждение общо в размер на 400 лв. е платено в брой, а 425 лв по сметка, но без приложен банков документ, съответното недоказан в тази част. Позовал се е на т.1 от тълкувателно решение № 6/2012 от 6 ноември 2013 год. на В. касационен съд на Република Б., Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия, т.1. за доказване на плащането по банков път. Приел е че, сумата от 425 лв. понеже е отбелязана на реда за платена по сметка е договорена по банков път.

Твърдението на жалбоподателя е, че и втората сума (425 лв.) от общо договорената сума на адвокатския хонорар (825 лв.), записана на реда "по сметка" в договора за правна защита и съдействие № 060097 (л.63) е платена в брой на 07.05.2013г.

Съдът анализира съдържанието на договора за адвокатска услуга и изявленията на страните по него и установи свое опущение при прилагане на паривлата на логическото мислене и разума на закона при преценката си относно доказването на разноските. Намери, че след като по делото не се представят доказателства за плащане по банков път на сумата от 425 лв., напротив отрича се такъв вид плащане, то следва да се приеме, че сумата не е платена по банков път и следва да се преценява другия вид плащане - в брой. Тогава въпросът е щом се твърди плащане в брой на сумата от 425 лв. на 07.05.2013г. как и дали се установява по делото.

В представения договор за правна защита и съдействие е отбелязано веднъж договорено възнаграждение в размер на 825 лв. и после платена сума от 825 лв., от които на две суми: 400 лв. на 08.03.2013г. и 425 лв. на 07.05.2013г.

Тъй като договорът за правна помощ и съдействие е представен към първото съдебно заседание - 13.05.2013г., което е след датата, посочена като дата на плащане на втората част от хонорара -07.05.2013г., наред с това по делото са налице изявления на жалбоподателя (в молбата за допълване, за плащане в брой) и на адвоката му (в списъка на разноските) за платен адвокатски хонорар в размер на 825 лв., то следва да се приеме за доказано плащането на адвокатски хонорар съгласно договора за правна защита и съдействие № 060097 в пълния му размер от 825 лв. Съгласно мотивите към т.1 от цитираното тълкувателно решение "Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че само са договорени....Когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение." След като е достатъчна разписка, материализирана в договора между страните по правоотношението за адвокатска услуга, то за доказване на плащане брой е достатъчно изявление на страните по договора за адвокатска услуга в този смисъл, обективизирано писмено и потвърждаващо такова плащане, за разлика от доказването на плащането по банков път.

В резултат на горното съдът намира, че решението на АССГ по делото следва да се измени в частта му за разноските като вместо присъдените на жалбоподателя разноски в размер на 560 лв., му се присъдят разноски в общ размер на 985 лв., от които 160 лв. депозит за вещо лице и 825 лв. адвокатско възнаграждение в, като

ответникът, бъде осъден да ги заплати в този изменен по реда на чл.248, ал.3 от ГПК размер.

Поради горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК вр. с чл.144 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 2319 от 07.04.2014г. по адм.дело № 2619/2013г. на АССГ, I-во отделение, 6-ти състав в частта за разноските, присъдени на жалбоподателя, като следва:

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури да заплати на А. Т. С. с ЕГН [ЕГН] направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер общо на 985 лв.(деветстотин осемдесет и пет лева).

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: